

Overenskomst med dem, staa den fast, saa skal der fra vor Side blive viist den største Willighed til at forhandle med dem. Det erede Medlem fra Middelfart (Mourad), som jeg ikke ser i dette Dieblit, gjorde en uretfærdig Betydning mod Udvalgets Flertal, idet han udtalte, at vi havde et gammelt Nag til Amtmanden i Ribe. Det have vi ikke, tværtimod, det er en Mand, som har skaffet os saa megen Fornøielse her i Rigsdagen, at vi ikke kunde falde paa at bære Nag til ham, men vi kjende denne Mand's overordentlig forføreriske Egenskaber lige over for bgningskyndige Folk, derfor have vi ikke fuld Tillid til den Kraft, som en Bgningsinspektør vil have til at modstaa Amtmandens Forførelser. Paa Færøerne gif det den Vedkommende rent galt. Amtmanden ledede ham ud paa de stræffeligste Afveje, og hvorledes det vil gaa i Ribe, er endnu ikke sikkert, Amtmandens Dyd maa først staa sin Prøve, efter hvad der er stet paa Færøerne. Dette er Grund til vor Forsigtighed. Lige overfor den høitærede Ministers Bemærkning, at vi burde følge de Sagkyndige i Thyborønspørgsmaalet, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er en ren Umulighed, thi de Sagkyndige ere absolut uenige, Vandbgningsdirektøret har en Mening, og andre Sagkyndige, som ogsaa sidde i en Regjeringskommission, have den stik modsatte Mening, for os Vægfolk er der under saadanne Forhold ikke Andet at gjøre end at vente og bevilge det absolut Nødvendige og haabe paa, at Meningerne vil klare sig i Mellemtiden; det er det, vi have gjort. Den høitærede Minister ønskede ikke at indlade sig paa en nærmere Forhandling angaaende den famøse Udstilling i Stockholm og sagde, at han troede nok, at Indenrigsministeriet var temmelig udflydigt. Jeg antager, at det var en Henvisning til den høitærede Kultusminister, og jeg skal ogsaa med Fornøielse vente og høre, hvad den høitærede Kultusminister har at sige til den Sag. Den høitærede Minister udtalte sig om Stationen paa Nørrebro. Jeg skal med Henhyn til dette Spørgsmaal bemærke, at et Forslag af saa omfattende finantsiel Betydning, der først kommer for til 3die Behandling, vil vanskelig, selv under andre Forhold, kunne føre til et Resultat, thi der har ligget saa Meget for til 3die Behandling og ligger endnu saa meget Arbejde for i Finantsudvalget, at det er altsor meget forlangt, at man i saa kort Tid skulde gjøre et saa sent fremkommet Forslag til Gjenstand for Overveielse. Med Henhyn til Spørgsmaalet om de lokale Stationer udtalte den høitærede Minister, at han havde begyndt Forhandling

i Udvalget; det er ganske rigtigt, jeg skal indrømme, at den høitærede Minister visle sig mere imødekommende end sin Forgænger, men jeg tror ikke, at en Forhandling derom vil føre til noget Resultat, medmindre den høitærede Minister gaar ind paa den Grundbetragtning, at de lokale Stationer, der have Betydning for Samferdselen, udelukkende anlægges af Statskassen. Det er muligt, at det vil blive noget dyrt, i enkelte Tilfælde maasse ikke saa lidt dyrere, end naar man kan tage de private Tilskud og gaa ind paa private Afkorder, der desværre have fundet Sted med Henhyn til en Del saadanne Stationer, men en af Grundene til, at man ønsker Forholdet ordnet saaledes, at det Offentlige overtager det Hele, er den, at man ikke anser det for rigtigt, at vedkommende Egn skal gjøres afhængig af, om en eller anden Rigmand vil afgive Grund eller ikke. Derfor har Forhandlingen ikke ført til noget Resultat, men forøvrigt skal jeg anerkjende, at der fra Ministerens Side er viist mere Imødekommen end fra hans Forgængers. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Judenrigsministeren (Zinsen):

Ja, jeg anser det ikke for nødvendigt at gaa ind paa de Bemærkninger, som den erede Drdsfører nu gjorde med Henhyn til Gjedserbanen, men jeg tror, at det vil være tilstræffeligt for mig at henholde mig i Et og Alt til mit Svar i Gaar. Naar den erede Drdsfører yttrede, at jeg havde udtalt Ønsket om, at denne Sag ikke skulde forhandles her under denne Behandling, er det en Zeitagelse. Jeg sagde, at en af Grundene, hvorfor jeg ikke vilde trætte det høie Thing med denne Sags Forhandling, var den, at den erede Drdsfører stærkt og, jeg tror, gjentagne Gange havde fremhævet, at Sagen vilde komme for i en anden Skikkelse paa et senere Stadium, og det forekommer ogsaa mig, at dette i og for sig er naturligt; thi se vi hen til det Finantslovsforslag, som vi forhandle i disse Dage, er Gjedserbanen jo ikke med et eneste Ord nævnt i det. Det vil altsaa være det Naturligste, at denne Sag kommer for paa et andet Stadium, og det var da efter den erede Drdsførers udtrykkelige Henvisning dertil, at jeg mente, at Spørgsmaalet ikke her burde gjøres til Gjenstand for en indgaaende og udførlig Forhandling. — Naar den erede Drdsfører fremhævede, at det var Flertallets Mening, at Poststationen i Bælum skulde forblive der og ikke flyttes til Terndrup, er Udvalgets Flertal i saa Henseende i fuld Overensstemmelse med Postbestyrelsen, og med Henhyn til Spørgsmaalet om den Telegrafstation, det i Sjor blev vedtaget at